

ДО НАУЧНОТО ЖУРИ

формирано за защитата на дисертационен труд “Залогът на търговско предприятие”, представен от Георги Валентинов Георгиев за придобиване на образователната и научна степен „доктор” в образователно направление по 3.6 „Право“ (Гражданско и семейно право/Търговско право)

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д.ю.н. Ангел Калайджиев

I. Георги Валентинов Георгиев, самостоятелен докторант по гражданско и семейно право (търговско право) към катедра „Гражданскоправни науки“, е представил за обсъждане дисертационен труд „Залогът на търговско предприятие“.

II. Дисертантът е зачислен за докторантура на самостоятелна подготовка със Заповед № РД 20-961/28.05.2019 г. на ректора на Софийския университет, считано от 30.05.2019 г. до 30.05.2022 г. Издържал е с отличен успех (6.00) докторантски изпити по Търговско право – I част и Търговско право - II част. Отчислен е с право на защита предсрочно със Заповед № РД 20-1639/30.09.2019 г. на ректора на Софийския университет. Със заповед № ВО38-571/01.10.2019 г. на ректора на Софийския университет „Свети Климент Охридски“ (СУ) е утвърдено научно жури за провеждане на публичната защита, на което съм вътрешен член.

III. Докторантът е роден на 26 май 1986 г. Завършил е юридическия факултет на СУ с отличен успех през 2010 г.

Георги Георгиев има изявени научни интереси още като студент. През ноември 2006 г. е получил ректорска награда за студенти с най-добри постижения. През 2007 г. (месеците юли-август) е посещавал курс English Legal Methods Summer School в University of Cambridge, Великобритания, а през юли 2010 е бил участник в курс Introduction to Corporate Law and Governance, организиран от London School of Economics and Political Science, Великобритания. През периода март – юни 2009 г. докторантът е посещавал курс за обучение по арбитраж и алтернативни способи за решаване на спорове, организиран от Арбитражния съд при Българската търговско-промишлена палата. Бил е стипендиант на фондация „Конрад Аденауер“ по програма за подкрепа на млади лидери през периода март 2008 г. – декември 2009 г.

Докторантът е продължил да повишава квалификацията си и след завършване на висшето си образование, като през периода септември 2011 г. – юни 2012 г. е завършил курс по европейско и сравнително дружествено право и право на капиталовите пазари в King’s College London, Великобритания, и е придобил степента LL.M. in International Business and Commercial Law. В периода между февруари и ноември 2012 г. е взел участие в изследователски проект, възложен от Европейската комисия на тема „Задължения и отговорност на членовете на управителните органи на акционерни дружества“, като член на работна група към London School of Economics and Political

Science, автор е на доклад за България. През юли 2017 г. Георги Георгиев е работил самостоятелно в Център по търговско право, Harris Manchester College, University of Oxford.

Докторантът е сериозен и задълбочен преподавател, който е обичан и уважаван както от колегите си, така и от студентите, на които преподава. От месец март 2016 г. до момента Георги Георгиев работи като асистент в катедрата по гражданскоправни науки към юридическия факултет на СУ. Водил е семинарни занятия по учебните дисциплини търговско право - I част, търговско - II част, облигационно право и гражданско право – обща част. През периода април 2007 г. – октомври 2010 г. докторантът е бил член на факултетния съвет на юридическия факултет на СУ, а през периода април 2006 г. – ноември 2008 г. е бил член на академичния съвет на СУ.

Научните интереси на докторанта са в областта на търговското право и арбитража. Сериозните му научни интереси са изразени в следните публикувани от него статии и други публикации: „*Относно продажбата на акции, притежавани от дружество с ограничена отговорност, без решение на общото събрание по чл.137, ал.1, т.б ТЗ*“ - списание „Търговско право, брой 4 от 2010 г., с.87-98; „*Задължения и отговорност на членовете на съветите на акционерни дружества в ЕС*“, авторски колектив от London School of Economics and Political Science, United Kingdom, издание на LSE Enterprise, p.69-100 (съавтор); „*Сравнителноправен преглед върху доктрината за „пробиване на корпоративния воал“ и други концепции за ангажиране на трети лица за задължения на търговски дружества*“ - списание „Търговско право“, брой 2 от 2014 г., с.41-62; „*Действителни ли са предвидените в договора за възлагане на управлението ограничения за извършване на конкурентна дейност след прекратяването му*“ – списание „Търговско право“, брой 4 от 2016 г., с.51-68; „*Относно действителността на уговорка длъжник в производство по несъстоятелност да не предявява иски по чл.694 от ТЗ срещу приетите вземания на определен кредитор*“ – сборник „Проблеми на законодателството и правоприлагането, свързани с развитието на бизнеса в Република България и Европа“, С., Издателски комплекс – УНСС, 2015 г.; „*Юридически характеристики на заложеното право върху търговско предприятие*“ – Сборник с материали от научна конференция, организирана от ЮФ на УНСС – октомври 2018 г. (под печат); „*Учредяване на залог на търговско предприятие и действие на вписването на залога в съответните регистри*“ – Сборник с материали от конференция в памет на доц. Кристиан Таков (под печат); „*За състава на заложеното търговско предприятие*“ – Годишник на СУ „Свети Климент Охридски“, 2018 (под печат); „*Executory Contracts in Insolvency Law. A Global Guide*“, City University, London, Edward Edgar Publishing, United Kingdom, 2019 (автор на главата за България). Дисертантът е и съавтор на главата за България в „Международен справочник по сравнително право: Международен арбитраж“, 2013, Global Legal Group, London, United Kingdom, p.146-156.

През юни 2012 г. Георги Георгиев е вписан като адвокат в Софийска адвокатска колегия. Между 2012 и 2018 г. е работил като адвокат в адвокатско дружество „Георгиев, Тодоров и Ко“. Към момента е управляващ съдружник в адвокатско дружество „Георгиев и Колев“.

Владее английски и френски език.

IV. Актуалният характер на избраната от автора тема на дисертационния труд е безспорен. Той се предпоставя от необходимостта да бъде анализирана задълбочено недостатъчно изследвана проблематика на залога на търговско предприятие.

V. Дисертационният труд е с обем 316 страници, включително съдържание и библиографска справка. Структурата на работата включва увод, три глави и заключение.

Систематиката на работата е съобразена със спецификата на изследваното правно явление. Отделните глави са добре балансирани и логически свързани. Те съдържат последователно и задълбочено излагане на всички основни въпроси, които уредбата на залога на търговско предприятие поставя. Уводът представя предмета на изследване на работата. В първа глава „Общи положения“ са последователно анализирани историческото развитие на института, правната уредба в няколко държави от Европейския съюз, развитието на уредбата в България, както и понятието и съставът на търговското предприятие. Глава втора „Заложно право върху търговско предприятие“ е посветена на обекта на заложното право; страните по договора за залог на търговско предприятие; учредяването на заложното право; действието на вписването на залога на търговско предприятие; правната същност и съдържанието на заложното право върху търговско предприятие. В трета глава „Упражняване и погасяване на заложното право върху търговско предприятие“ е отделено внимание на предпоставките за пристъпване към изпълнение; вписването на пристъпването към изпълнение в търговския регистър; спирането на вписването на пристъпването към изпълнение; действието и последиците от вписването на пристъпване към изпълнение; способите за изпълнение по Закона за особените залози върху заложеното търговско предприятие; удовлетворяването на заложния кредитор от заложеното имущество; последиците от реализацията на залога на търговско предприятие; погасяването на заложното право върху заложеното предприятие; заличаването на залога на предприятие. Работата завършва със заключение, в което са направени предложения *de lege ferenda*. Библиографската справка обхваща цитираните в труда 106 заглавия, от които 88 заглавия са на български език, а ползваните чуждестранни съчинения са 18.

VI. Дисертационният труд съдържа редица достойнства.

1. Той разкрива задълбочени познания на автора по проблема като правна уредба, теория и практика. Не може да не се отбележи високата езикова култура и ясният и точен стил на изразяване на докторанта. Работата заслужава висока оценка, тъй като тя разкрива богатата правна култура и умението на автора да подложи на задълбочен критичен и аргументиран анализ традиционно застъпвани и поддържани в правната теория и съдебната практика становища.

2. Авторът е анализирал критично цялата българска литература, посветена на проблематиката на търговското предприятие, както и голям брой сериозни чужди (предимно английски) изследвания. Задълбочено са обсъдени съвременните теоретични виждания в тази област. Научният апарат е богат, а цитирането е точно и добросъвестно. Личи доброто познаване на правната теория, което е позволило на автора да прояви самостоятелно отношение към изследваните отношения и да аргументира собствени тези - основна предпоставка за научна работа. Силно впечатление прави и коректното отношение на дисертанта при излагането на собствените и чуждите аргументи. При аргументиране на собствената теза докторантът привежда и контрааргументи, което подсилва тежестта на неговите доводи и показва уважение към чуждите становища.

3. В проекта за дисертационен труд авторът е съчетал умело различни методи на научно изследване, което е несъмнено негово достойнство. С най-голям успех в изследването са използвани сравнителноправният, историческият и позитивистичният методи, което се обуславя от спецификата на явленията.

4. Трудът съдържа и следните научни приноси.

Той е първото цялостно монографично изследване на правната уредба на залога на търговско предприятие в Република България.

За първи път в нашата литература е направено подробно историческо и сравнителноправно изследване на този институт, като анализът не е самоцелен, а е извършен във връзка с националната правна уредба и възможностите за нейното усъвършенстване. Така например в труда е отделено особено внимание на правилата на Закона-модел за обезпечителните сделки на Европейската банка за възстановяване и развитие, които в голяма степен са реципирани в уредбата на залога на предприятие в Закона за особените залози.

Безспорен приносен характер имат изводите на дисертанта относно принципното съвпадение между имуществото и предприятието на залогодателя – юридическо лице. Достоинство на автора е и аргументираната теза, че са възможни изключения от това положение – например в случай че е налице актив, който е придобит по начин, несвързан с дейността на търговеца (например, право на наследяване по завещание – универсално или частно) и има функции, които не касаят търговската дейност. Тази теза очертава ясно обхвата на заложното право, защото без такова разграничение трябва или да се приеме, че имуществото на търговците – юридически лица съвпада напълно с тяхното предприятие, или да се предостави възможност на залогодателя да отрича принадлежността към предприятието на най-ценните му активи, за да обезсмисли изобщо реализацията на обезпечението.

Друг принос на автора е изводът му (стр.77, 79 и сл.), че липсата на осчетоводяване на включените в предприятието активи не пречи на заложния кредитор да насочи изпълнението върху неосчетоводените активи. Обратната теза е аргументирано оспорвана от дисертанта, тъй като тя би дала възможност на залогодателя да манипулира състава на търговското си предприятие и да създава пречки за удовлетворяване на заложния кредитор. Обосновано е изразеното в дисертационния труд становище, че липсата на осчетоводяване води до нередовност на търговските книги на залогодателя, както и че заприходяването на даден обект е самостоятелен юридически факт, който има правни последици, включително тези относно доказателствената сила на търговските книги на търговеца.

Приносен характер имат и изложените за първи път в нашата литература аргументи в подкрепа на виждането за предприятието като единно правно явление, представляващо обект на правото (стр.66). Нова е и тезата, че не е необходимо да има едно-единствено универсално право върху търговското предприятие, за да се твърди, че съществува единен обект на правото (стр. 63), тъй като обособяването на съвкупностите от законодателя е винаги целево.

Принос на автора е и анализът на членствените права като елемент на търговското предприятие, както и обосноваването от автора извод, че в предприятието се включват само тези членствени права, които са свързани с търговската дейност на търговеца или касаят търговската дейност - например членствените права в корпоративни юридически лица-търговци, което е въпрос за конкретна преценка – (стр.85-86).

Безспорен научен принос е и становището на автора, че членствените права в персоналните дружества и дружеството с ограничена отговорност са годен обект на изпълнение при реализация на залога на предприятие, независимо че не са свободно прехвърлими, както и критиката му на съдебната практика в обратен смисъл, като заложният кредитор може да се удовлетвори както ако продаде предприятието като съвкупност, така и ако насочи изпълнението върху отделни елементи от предприятието.

Приносни моменти се съдържат в анализа на различните видове действие на вписването на особения залог в търговския регистър, като аргументирано е отречено

действието на обществено доверие при залога на търговско предприятие (стр.136). Следва да бъде споделено разбирането на автора, че с вписването на учредяването на залога на търговско предприятие не може да възниква заложеното право, ако то не съществува.

Друг принос на труда е анализът на вписването на залога на предприятие в съответните регистри, водени за активите от предприятието – че вторичното вписване не учредява нов особен залог върху тези активи, както и че това вписване има за последица противопоставимост на залога по отношение на всеки от тези елементи (стр. 137 и сл.). Приносни моменти се съдържат в задълбоченото изследване на различните хипотези на противопоставимост на това вторично вписване и значението на липсата на такова вписване при последващо разпореждане с тези активи от залогодателя в кръга на обикновената му дейност по занятие.

Нова за българската теория е обосноваването критика на правилото на чл. 14, ал.1, изр. 2 и 3 от Закона за особените залози и тезата за неприложимостта му към залога на търговско предприятие. Следва да се сподели виждането на дисертанта, че с оглед изискването на закона, че при пристъпване към изпълнение е необходимо съгласие или удовлетворяване на предходните заложни кредитори, съгласието на предходните заложни кредитори е неприложимо при учредяване на залог върху предприятие, тъй като то не променя правното положение на предходните заложни кредитори. Следва да бъде подкрепен изводът на автора (стр.194), че забраната за следващи залози на предприятието без съгласие на първия заложен кредитор е лишена от практическо значение, тъй като заложникът кредитор не може да засегне реда за удовлетворяване на предходните заложни кредитори.

Нов и приносен характер има тезата за неприложимост на девастационния иск на заложникът кредитор срещу залогодателя при залога на търговско предприятие (стр. 178-182), тъй като той ще създаде риск за намеса от страна на заложникът кредитор в търговската дейност на залогодателя, включително като я компрометираща или осуети, още повече, че кредиторът може да обяви предсрочна изискуемост на вземането си и да пристъпи към изпълнение, включително като назначи управител на предприятието, който да го предпази от влошаване на състоянието му.

Друг принос на автора е анализът на съотношението между частното изпълнение по реда на Закона за особените залози и принудителното изпълнение по реда на Гражданския процесуалния кодекс и Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Следва да бъде подкрепено неговото разбиране (стр. 221-223), че вписването на пристъпване към изпълнение върху заложеното предприятие няма да има действие за тези отделни елементи от съдържанието му, върху които е насочено принудително изпълнение по вече образувани изпълнителни производства.

Приносен характер има и анализът на спирането на вписването на пристъпване към изпълнение върху заложеното търговско предприятие като обезпечителна мярка (стр.237 и сл.), която не може да бъде налагана в производството по несъстоятелност в хипотезите на чл.629а и чл.630 от Търговския закон. Нов за нашата литература е и изводът на автора, че спирането на вписването на пристъпването към изпълнение не може да се извърши и по реда на чл. 536 от Гражданския процесуален кодекс, защото ще има за последица спиране на самото частно изпълнение по Закона за особените залози, а следва да бъде допуснато като обезпечителна мярка при оспорване на вземането или заложеното право по чл. 439 от Гражданския процесуален кодекс във връзка с чл. 36 от Закона за особените залози по конкретен иск – предявен или бъдещ.

Безспорен принос на автора е и изводът (стр. 247), че при вписано изпълнение върху отделни елементи от предприятието с индивидуализирането им (включително и вписването на пристъпването и в съответните регистри, които се водят за тези елементи),

е налице резултат, който не настъпва при останалите способности за изпълнение, а именно - частична кристализация, обхващаща само тези активи.

Приноси на автора са съдържащите се в дисертацията предложения de lege ferenda: за изрично уреждане на изключение при залога на търговско предприятие от изискването за съгласие на предходните заложни кредитори при учредяване на залог съгласно чл.14, ал.1, изр.2 и 3 от Закона за особените залози (стр. 191-193, 304); за уреждане в Наредба №1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел на възможност за вписване на сделки с предприятия, включително залог, на един и същ търговец, когато той има повече от едно търговски предприятия, като се предвидят критерии за обособяването им (стр.305); за промяна в подзаконовата нормативна уредба, касаеща воденето на отделните регистри, с цел осигуряване на възможност за вписване в тях на залога на предприятие (стр. 139); за допълване на чл. 21, ал.3 от Закона за особените залози, като вторичните вписвания в съответните регистри се извършва по начин, позволяващ тяхната индивидуализация, която може да бъде допълвана при промяна на елементите (стр. 305-306); за уреждане в тежест на приобретателя на заложеното предприятие на задължение за отделно управление за целия период на действие на залога на предприятие (стр. 307).

Принос на автора е и практическата насоченост на дисертационния труд, тъй като в него е анализирана критично и задълбочено съдебната практика по залога на търговско предприятие.

5. Към автора могат да бъдат отправени и някои препоръки с цел усъвършенстване на работата.

Би могло да се предложи на дисертанта при последващо публикуване на работата да разгледа в по-големи детайли реда за удовлетворяване на заложния кредитор, когато извършва продажба на предприятието като цяло или на отделни негови елементи. Други насоки, в които изследването би могло да се задълбочи, е разглеждане на последиците от упражняването на заложното право относно права, различни от особени залози, възможността за вписване на залог след заличаването му и др.

VII. Сериозната научна подготовка на дисертанта е видна и от публикуваните от него статии по темата на дисертацията, които сами по себе си са сериозни и задълбочени научни изследвания.

В статията *„Допустимо ли е спирането на вписването в търговския регистър на пристъпване към изпълнение върху заложен с особен залог търговско предприятие или дружествен дял от търговско дружество?“* – списание „Търговско право“, брой 3 от 2015 г., с.25-44, се разглеждат за първи път в нашата литература редица спорни въпроси в съдебната практика относно спирането на вписването на пристъпването към изпълнение при особения залог. Авторът аргументирано приема, че спирането е допустимо само като обезпечителна мярка по иск за оспорване на вземането или заложното право по реда на чл.439 ГПК, тъй като частното изпълнение по реда на Закона за особените залози замества публичното, а спирането на публичното изпълнение е обезпечителна мярка в гражданския процес.

В статията *„Историческо развитие на залога на търговско предприятие“* – списание Търговско право, брой 4 от 2017 г., с.51-72, за първи път в нашата литература се прави задълбочен исторически анализ на института на особения залог на предприятие и развитието на правната уредба у нас. Приносен характер има и изследването на законо-модел на Европейската банка на възстановяване и развитие, чиито разрешения са реципирани в Закона за особените залози.

Статията *“Recent Amendments in the regime of the Enterprise Charge under the Bulgarian Law”*, публикувана в сборника *“Current Issues in Law and Beyond on EU Level”*, редактори Alex Ember – Ina Vishograska, Sofia, 2018, St. Kliment Ohridski University Press, p. 21-32, е посветена на реформата на залога на предприятие в Закона за особените залози, извършена през 2016 г. Приносен характер има изследването на причините и обхвата на измененията в режима на този институт.

Друга научна статия по темата на дисертацията е: *„За някои предизвикателства при последващ залог на търговско предприятие“*, Търговско право, брой:3, 2018, с. 83 – 99. В тази статия за първи път у нас се прави изводът, че правилото на чл.14, ал.1 от Закона за особените залози, с което се изисква съгласие на предходните заложни кредитори при учредяване на залог върху търговско предприятие, не следва да се прилага при залога на търговско предприятие, защото то не влошава положението на предходните заложни кредитори, и се прави предложение за установяване на изрично правило в този смисъл *de lege ferenda*.

В статията *„Способи за изпълнение по реда на Закона за особените залози върху заложено търговско предприятие“*, Търговско право, брой 2, 2019 г. стр. 83-101, за първи път у нас се извършва задълбочен научен анализ на всички способности за изпълнение върху заложеното предприятие, включително уредените за път с реформата на залога на предприятие от 2016 г.

VIII. Според изискванията на Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) и актовете по прилагането му, включително наукометричните таблици за минималните изисквани точки по групи показатели за различните научни степени и академични длъжности и броят точки по показатели в Област 3. Социални, стопански и правни науки (Приложение към чл. 1а, ал. 1 на Правилника за прилагане на ЗРАСРБ), кандидатите за придобиването на образователната и научната степен „доктор“ в направление 3.6 Право следва да са представили дисертационен труд (50 т.) и печатна продукция, носеща им поне 30 наукометрични точки.

Представените от докторанта Г. Георгиев публикувани статии, следва да бъдат точкувани, както следва:

Статия	Квалификация според ПЗРАСРБ	Точкуване
1. Допустимо ли е спирането на вписването в търговския регистър на пристъпване към изпълнение върху заложен с особен залог търговско предприятие или дружествен дял от търговско дружество? Търговско право, брой:3, 2015, стр.25-44	Статия, публикувана в нереферирано списание с научно рецензиране = Г7	10 т.
2. Историческо развитие на залога на търговско предприятие, Търговско право, брой:4, 2017, стр.51-72	Статия, публикувана в нереферирано списание с научно рецензиране = Г7	10 т.

3. Recent Amendments in the Regime of the Enterprise Charge Under Bulgarian Law, Current Issues in Law and Beyond on EU Level, редактори:Алекс Ембер, Ина Вишоградска, издателство:St. Climent Ohridski University Press, 2018, стр.21-32	Сборникът не е включен в Националния референтен списък	0 т.
4. За някои предизвикателства при последващ залог на търговско предприятие, Търговско право, брой:3, 2018, стр. 83 – 99	Статия, публикувана в неореферирано списание с научно рецензиране = Г7	10 т.
5. Способи за изпълнение по реда на Закона за особените залози върху заложено търговско предприятие, Търговско право, брой:2, 2019 г. стр. 83-101	Статия, публикувана в неореферирано списание с научно рецензиране = Г7	10 т.
Общо		40 т.

Следователно докторантът изпълнява наукометричните изисквания за получаването на степента „доктор“, дори без да се вземат предвид другите му публикувани статии и научни доклади извън темата на разглежданото дисертационно изследване.

IX. Изложените по-горе препоръки относно дисертационния труд имат второстепенен характер и по никакъв начин не намаляват неговото значение. Трудът отговаря на всички изисквания на чл.6, ал.3 от ЗРАСРБ – той съдържа научни резултати, които представляват оригинален принос в науката, и показва, че кандидатът притежава задълбочени теоретични знания в областта на търговското право и способности за самостоятелни научни изследвания. Ето защо убедено предлагам на Научното жури да одобри работата на кандидата и да направи предложение до председателя на факултетния съвет при Юридическия факултет на Софийския университет “Св. Климент Охридски” на Георги Валентинов Георгиев да бъде дадена образователната и научна степен „доктор”.

София, 19 октомври 2019 г.

Ангел Калайджиев:

**TO
THE ACADEMIC COMMITTEE**

assembled to hear the defence of a dissertation titled “Charge over Commercial Enterprise” by Georgi Valentinov Georgiev, candidate for a “PhD” degree in academic major 3.6. Law (Civil and Family Law/Commercial Law)

REVIEW BY

Prof. Angel Kalaydzhiev, Doctor of Law

I. Georgi Valentinov Georgiev, independent doctoral candidate in civil and family law (commercial law) with the Civil Law Studies department, has submitted for discussion a dissertation titled “Charge over Commercial Enterprise”.

II. The doctoral candidate was enrolled in an independent research doctoral programme with Order No. ПД 20-961/28.05.2019 of the Rector of the Sofia University, for the period from 30 May 2019 to 30 May 2022. The candidate passed his doctoral examinations in Commercial Law, Part I, and Commercial Law, Part II, with the highest grade – Excellent (6.00). He was disenrolled from the programme with right to early defence of dissertation with Order No. ПД 20-1639/30.09.2019 of the Rector of the Sofia University. With Order No BO38-571/01.10.2019 of the Rector of the Sofia University St. Kliment Ohridski (SU) an academic committee was approved for the public defence, of which I am a member.

III. The doctoral candidate was born on 26 May 1986. He graduated from the Sofia University, Faculty of Law, in 2010 with distinction.

Georgi Georgiev showed keen interest in academic development even as a student. In November 2006, received the Rector’s reward for excellent students. In 2007 (in July and August), he attended the English Legal Methods Summer School в University of Cambridge, Great Britain, and in July 2010 he took part in the Introduction to Corporate Law and Governance course organised by the London School of Economics and Political Science, Great Britain. Between March and June 2009 the doctoral candidate attended a training course on arbitration and alternative dispute resolution methods, organised by the Arbitration Court at the Bulgarian Chamber of Commerce and Industry. He received a scholarship from the Konrad Adenauer foundation as part of a young leader support programme between March 2008 and December 2009.

Mr. Georgiev continued to grow academically after he finished his university education, and between September 2011 and June 2012 attended a course in European and comparative company law and capital market law at King’s College London, Great Britain, graduating as an LL.M. in International Business and Commercial Law. Between February and November 2012, he took part in a research project assigned by the European Commission titled “*Duties and Liability of Members of Management Bodies of Public Limited Liability Companies*” as a member of a task force with the London School of Economics and Political Science – he wrote the report for Bulgaria. In July 2017, Georgi Georgiev worked independently in the Commercial Law Centre, Harris Manchester College, University of Oxford.

Mr. Georgiev is a responsible and thorough professor who is respected and beloved by his colleagues as well as his students. Since March 2016 he has been working as an assistant professor at the Civil Law Studies department at the SU's Faculty of Law. He has led the seminar part of the following courses: commercial law – part I, law of obligations, and civil law – general part. Between April 2007 and October 2010, Mr. Georgiev was a member of the Faculty Council of SU's Faculty of Law, and between April 2006 and November 2008, he was a member of SU's Academic Council.

Mr. Georgiev's academic interests are focused on commercial law and arbitration. His serious academic pursuits are expressed in the following articles and other publications he has authored or co-authored: *„Относно продажбата на акции, притежавани от дружество с ограничена отговорност, без решение на общото събрание по чл.137, ал.1, т.6 ТЗ“ (On the Sale of Shares Owned by a Limited Liability Company without Resolution of the General Assembly under Art. 137(1) item 6 of the Commerce Act)*, published in the *Commercial Law Journal* (Търговско право), issue 4/2010, pp. 87-98; *„Задължения и отговорност на членовете на съветите на акционерни дружества в ЕС“ (Duties and Liability of the Directors of Joint-Stock Companies in EU)* by a team of contributors from the London School of Economics and Political Science, United Kingdom, a LSE Enterprise publication, pp. 69-100 (co-author); *„Сравнителноправен преглед върху доктрината за „пробиване на корпоративния воал“ и други концепции за ангажиране на трети лица за задължения на търговски дружества“ (A Comparative Legal View on the “Piercing the Corporate Veil” Doctrine and Other Concepts for Engaging Liability of Third Parties for Companies’ Debts)*, published in the *Commercial Law Journal*, issue 2/2014, pp. 41-62; *„Действителни ли са предвидените в договора за възлагане на управлението ограничения за извършване на конкурентна дейност след прекратяването му“ (Are Non-Compete Restrictions Provided for in the Management Agreement Valid after its Termination?)*, published in the *Commercial Law Journal*, issue 4/2016, pp. 51-68; *„Относно действителността на уговорка длъжник в производство по несъстоятелност да не предявява иски по чл.694 от ТЗ срещу приетите вземания на определен кредитор“ (On the Validity of the Stipulation That a Debtor in Insolvency Proceedings May not Raise Claims under Art. 694 of the Commerce Act against the Accepted Receivables of a Creditor)*, published in a book of articles titled *„Проблеми на законодателството и правоприлагането, свързани с развитието на бизнеса в Република България и Европа“*, С., Издателски комплекс – УНСС, 2015 г. (*Matters of Legislation and Enforcement Relating to Business Development in Bulgaria and Europe*); *„Юридически характеристики на заложеното право върху търговско предприятие“ (Legal Characteristics of the Charged Commercial Enterprise)*, to be published as part of the collected papers from an academic conference organised by the Faculty of Law at the University of National and World Economy, Sofia, Bulgaria, in October 2018; *„Учредяване на залог на търговско предприятие и действие на вписването на залога в съответните регистри“ (Incorporation of an Enterprise Charge and effects of its Entry in the Respective Registries)*, to be published as part of the collected papers from a conference dedicated to Kristian Takov's memory; *„За състава на заложеното търговско предприятие“ (On the Elements of the Charged Commercial Enterprise)*, to be published in the Sofia University St. Kliment Ohridski's Yearbook, 2018; *Executory Contracts in Insolvency Law. A Global Guide*, City University, London, Edward Edgar Publishing, United Kingdom, 2019 (author of the chapter on Bulgaria). Furthermore, the candidate co-authored the chapter on Bulgaria in the *International Comparative Legal Guide: International Arbitration*, 2013, Global Legal Group, London, United Kingdom, pp. 146-156.

In June 2012, Georgi Georgiev was registered with the Sofia Bar Association. Between 2012 and 2018, he worked as a lawyer in the law firm *Georgiev, Todorov & Co.* He is currently a managing partner in law firm *Georgiev & Kolev.*

Mr. Geogriev is fluent in English and French.

IV. The candidate has indisputably chosen a very current topic for his dissertation. The reason for this choice is the need for an in-depth analysis of an under-researched subject matter concerning charge over commercial enterprise.

V. The dissertation is 316 pages long, including the table of contents and the bibliography. It comprises an introduction, three chapters and a conclusion. The work is built around the specifics of the studied legal phenomenon. The chapters are well balanced and follow logically from one another. They contain a consistent and in-depth analysis of all major issues raised by the regulatory framework concerning the charge over commercial enterprise. The introduction outlines the dissertation's object of research. The first chapter, titled "General Principles", consistently analyses the historical development of the concept, the regulatory frameworks in several European Union Member States, the evolution of the Bulgarian regulatory framework, and the concept and elements of the commercial enterprise. The second chapter – "Charge Right On Commercial Enterprise", is devoted to the subject of charge right; the parties to an agreement for charge over commercial enterprise; the establishment of the charge right; the effect of the registration of the charge over commercial enterprise; the legal nature and elements of the charge right on commercial enterprise. The third chapter, "Exercise and Termination of Charge Right On Commercial Enterprise", tackles the prerequisites for commencement of enforcement; the registration of the commencement in the Trade Register; suspension of the enforcement commencement registration; the effect and consequences of this registration; enforcement means under the Special Charges Act for the charged commercial enterprise; satisfaction of the chargeholder from the charged property; consequences of realisation of the charge over commercial enterprise; termination of the charge right on the charged enterprise; deletion of charge over enterprise. The doctoral thesis ends with a conclusion containing suggestions *de lege ferenda*. The bibliography covers the 106 titles cited in the thesis, 88 of which are in Bulgarian, and 18 are in other languages.

VI. The dissertation has many merits.

1. It showcases the author's thorough understanding of the subject matter in terms of regulatory framework, theory, and practice. His high linguistic competence and clear and precise style of expression certainly deserve recognition. The candidate's work should receive a high mark as it demonstrates his comprehensive legal knowledge and ability to analyse traditionally accepted and established opinions in legal theory and practice critically and in a well-reasoned manner.

2. The author has critically analysed the literature in Bulgarian devoted to the subject matter of commercial enterprises, as well as a large number of substantial foreign (mostly English) studies. Contemporary theoretical perspectives in this field have been thoroughly discussed. The scientific apparatus is versatile, and all citations are accurate and scrupulous. The author's excellent knowledge of legal theory is evident and it has allowed him to approach the studied relationships independently and to argue his own, which is a basic prerequisite for academic work. The candidate's thoroughness and consistency in presenting his own and others' arguments is also very impressive. When arguing his own position, the

doctoral candidate supplies counterarguments as well, which adds weight to his own and shows respect for differing views.

3. In his dissertation proposal, the author has skilfully combined different methods of academic research, to his indisputable credit. The methods most successfully applied in the research are the comparative legal, historical and positivistic methods, due to the specific nature of the phenomena.

4. The dissertation also contributes to the academic field of law, as follows:

This is the first complete monographic study of the legal framework of the charge over commercial enterprise in the Republic of Bulgaria.

This is the first thorough study of this concept in the Bulgarian literature, from a historical and comparative legal perspective; the analysis is not frivolous but conducted in the light of the national legal framework and its potential for improvement. For example, the candidate has paid special attention to the rules in the European Bank for Reconstruction and Development's Model Law on Secured Transactions, which have been largely adopted in the enterprise charge regulation as enshrined in the Bulgarian Special Charges Act.

The candidate's conclusions regarding the essential coinciding of the chargor's property and its enterprise (when the chargor is a company) is undoubtedly a new contribution to the field. Another merit of Mr. Georgiev's work is his well-argued proposition that there can be exceptions to this situation – for example, in the case of an asset acquired in a manner unrelated to the merchant's business (for example, the right to inheritance under a will – universal or private) and of non-business functions. This proposition clearly outlines the scope of the charge right, because without this distinction it must either be accepted that the property of merchants who are legal persons is wholly identical with their enterprise, or allow the chargor to deny that his most valuable assets are a part of the enterprise in order to render the realisation of the security meaningless.

Another academic contribution is the author's conclusion (pages 77, 79 et seq.) that the absence of accounting for the assets included in the enterprise does not preclude the chargeholder from directing enforcement on the unaccounted assets. The candidate successfully argues against the contraposition, as it would allow the chargor to manipulate the elements of his or her commercial enterprise and create obstacles for the satisfaction of the chargeholder. The opinion expressed in the dissertation that the lack of accounting results in irregularity of the chargor's accounts, and that the recording of a given asset is an independent legal fact with legal consequences, including those concerning the evidential value of the merchant's accounts, is well-founded.

The arguments in support of the idea of the enterprise as a single legal phenomenon that is an object of a right (p. 66), expressed for the first time in the Bulgarian literature, are another contribution to the field. The proposition that it is not necessary to have only one universal right on the commercial enterprise in order to claim the existence of a single object of a right (p. 63), since the separation of totalities in the legislation is always targeted, is also new.

The author also contributes to the academic field with his analysis of membership rights as an element of the commercial enterprise, as well as with the substantiated conclusion that the enterprise includes only those membership rights as relate to or concern the merchant's business – such as membership rights in corporate entities, which is subject to individual assessment (pp. 85-86).

Another indisputable academic contribution of the author is his expressed opinion that membership rights in partnerships and limited liability companies are enforceable in a realisation of a commercial enterprise charge, even though they are not freely transferrable, as

well as his critique of court practice to the contrary, with the chargeholder being able to receive satisfaction both by selling the enterprise as a totality and by directing enforcement on separate elements of the enterprise.

There are contributory elements in the analysis of the different effects of special charge registration in the Trade Register, with well-founded arguments against the effect of public trust with commercial enterprise charges (p. 136). The author's understanding that entering the registration of the commercial enterprise charge does not cause a charge right if one did not exist in the first place, is also compelling.

The candidate's analysis of the enterprise charge registration in the respective asset registers kept by the enterprise – stating that secondary registration does not establish a new special charge on those assets, and that the consequence of this registration is the enforceability of the charge with regard to each of those elements (p. 137 et seq.) is yet another contribution. The in-depth study of the various scenarios of enforceability of that secondary registration and the meaning of an absence of such registration for subsequent disposal of these assets by the chargor within his or her regular professional activity also contains novel aspects.

The substantiated criticism of the rule contained in Art. 14, Para 1, sentences 2 and 3 of the Special Charges Act and the claim that it is not applicable to the charge of commercial enterprise is new to Bulgarian theory in the field. The candidate's opinion that in view of the legal requirement that the consent or satisfaction of previous chargeholders is necessary for commencement of enforcement, the consent of previous chargeholders is not applicable in the case of establishing a charge over commercial enterprise as it does not change the legal status of the previous chargeholders, is compelling. We must share the author's conclusion (p. 194) that the disallowance of subsequent charges on the enterprise without the consent of the first chargeholder is of no practical importance, since the chargeholder cannot affect the order of satisfaction of previous chargeholders.

A new and academically novel contribution is the author's position that the chargeholder's claim of devastation against the chargeholder is inapplicable for charges on commercial enterprise (pp. 178-182), since it would create a risk of interference on the part of the chargeholder with the chargor's business, including compromising or thwarting it; especially considering that the chargeholder may declare early claim on the receivable and proceed with enforcement, including by appointing a manager to the enterprise to prevent it from deteriorating.

Another contribution is the author's analysis of the ratio between private enforcement under the Special Charges Act and compulsory enforcement under the Civil Procedure Code and the Tax and Social Insurance Procedure Code. His understanding (pp. 221-223) that the registration of the commencement of enforcement on the charged enterprise would not have effect for those separate elements of its totality which are subject to compulsory enforcement under existing enforcement proceedings, cannot but be supported.

The candidate's analysis of the suspension of registration of the move to enforcement on the charged commercial enterprise as a security measure (p. 237 et seq.), which cannot be implemented in the insolvency proceedings described in the hypotheses of Art. 629 and Art. 630 of the Commerce Act, is also of valuable contributory nature. The author makes another academically novel (in the Bulgarian context) conclusion, namely that the abovementioned suspension cannot be performed as prescribed under Art. 536 of the Civil Procedure Code, as it would result in suspension of the private enforcement under the Special Charges Act, and should instead be allowed as a security measure during the challenging of the receivable or the charge right under Art. 439 of the Civil Procedure Code in connection with Art. 36 of the Special Charges Act under a specific claim – whether an existing or future one.

Another indisputable contribution of the work is the conclusion (p. 247) that registration (entry) of the enforcement on separate elements of the enterprise with their individualisation (including registration of the commencement in the respective registers kept for these elements, too) leads to a result that is not present with the other means of enforcement, namely partial crystallisation covering only those assets.

The suggestions *de lege ferenda* in the dissertation are also contributory; namely the suggestion to explicitly regulate an exception for commercial enterprise charges from the requirement to have the consent of previous chargeholders in order to establish a charge under Art. 14, Para 1, sentences 2 and 3 of the Special Charges Act (pp. 191-193, 304); the suggestion to introduce, in Ordinance No 1 of 14 February 2007 on the keeping, maintaining and access to the Commercial Register and the Non-profit Legal Entities Register, the possibility to register (enter) transactions with enterprises, including a charge, of the same merchant when that merchant has more than one commercial enterprise, providing for criteria for their separation (p. 305); the suggestion to amend the by-laws governing the keeping of individual registers to introduce a possibility to enter the enterprise charge in them (p. 139); the suggestion to supplement Art. 21, Para 3 of the Special Charges Act so that secondary registrations in the respective registers could be carried out in a way that allows their individualisation which may be supplemented in case of changes to the elements (p. 305-306); the suggestion to introduce regulations to place the burden of separate management on the acquirer of the charged enterprise for the entire period of the charge over the commercial enterprise (p. 307).

The practical focus of the dissertation is yet another contribution to the academic discourse, as it offers a critical and thorough analysis of the court practice in the field of charge over commercial enterprise.

5. There are also a number of recommendations the author could use to further improve his work.

In a subsequent publication of the paper, the candidate may benefit from examining in greater detail the order of satisfaction of the chargeholder when selling the enterprise as a whole or individual elements of it. Exploring the implications of exercising the charge right with regard to rights other than special charges, the possibility of registering a charge after its deletion, etc., is another potential area of further development.

VII. The doctoral candidate's strong academic qualifications are further evidenced by his articles on the topic of his dissertation, which are serious and in-depth academic studies in themselves.

The article „*Допустимо ли е спирането на вписването в търговския регистър на пристъпване към изпълнение върху заложен с особен залог търговско предприятие или дружествен дял от търговско дружество?*“ (*Is the Suspension of a Registration in the Commercial Register of Commencement of Enforcement on a Commercial Enterprise or a Company Share Charged under a Special Charge Admissible?*), published in the *Commercial Law Journal*, issue 3/2015, pp. 25-44, is the first study of a number of contentious issues in the existing court practice concerning the suspension of enforcement commencement registration in the case of a special charge in the Bulgarian literature. The author successfully argues his position that suspension is admissible only as a security measure on a claim challenging the receivable or the charge right under the procedure of Art. 439 of the Civil Procedure Code, since private enforcement under the Special Charges Act replaces public enforcement, and suspension of the public enforcement is a security measure in the civil proceedings.

The article „*Историческо развитие на залога на търговско предприятие*“ (*Historical Development of the Charge on Company Enterprise*), published in the *Commercial Law Journal*, issue 4/2017, pp. 51-72, offers the first extensive analysis in the Bulgarian literature of the charge over commercial enterprise and the development of the respective legal framework in Bulgaria. The study of the EBRD’s Model Law, which has been adopted into the Bulgarian Special Charges Act, is also an asset.

The article *Recent Amendments in the regime of the Enterprise Charge under the Bulgarian Law*, published in *Current Issues in Law and Beyond on EU Level*, edited by Alex Ember and Ina Vishograska, Sofia, 2018, St. Kliment Ohridski University Press, pp. 21-32, is devoted to the 2016 reform of the enterprise charge in the Special Charges Act. The author’s study of the reasons and extent of the amendments to the regulation of this concept is of contributory value as well.

Another academic article in the field authored by Mr. Georgiev is „*За някои предизвикателства при последващ залог на търговско предприятие*“ (*On Some Challenges Regarding Subsequent Charge Over Commercial Enterprise*), published in the *Commercial Law Journal*, issue 3/2018, pp. 83–99. It features the conclusion, proposed for the first time in the Bulgarian academic literature, that the rule of Art. 14, Para 1 of the Special Charges Act requiring the consent of previous chargeholders in order to establish a charge over commercial enterprise should not be applied for charges over commercial enterprise since it does not put previous chargeholders at a disadvantage, and the suggestion to introduce an explicit provision to this effect *de lege ferenda*.

The article „*Способи за изпълнение по реда на Закона за особените залози върху заложено търговско предприятие*“ (*Means of Enforcement on Charged Commercial Enterprise under the Special Charges Act*), published in the *Commercial Law Journal*, issue 2/2019, pp. 83-101, offers the first extensive analysis in the local literature of all means of enforcement on a charged enterprise, including the newly introduced ones following the 2016 reform of the enterprise charge.

VIII. Pursuant to the Development of the Academic Staff in the Republic of Bulgaria Act (DASRBA) and its by-laws, including the scientometric tables listing the minimum required number of points by indicator group for the different academic degrees and ranks and the number of points by indicator in Field 3. Social, Economic and Legal Disciplines (Annex to Art. 1a, Para 1 of the Implementation Regulations for DASRBA (IRDASRBA), candidates for the educational and academic degree “Doctor” (i.e. doctoral candidates) in the field of law (field 3.6) should submit a dissertation (50 points) and printed production meriting at least 30 scientometric points.

The published articles submitted by the doctoral candidate Georgi Georgiev should be evaluated as follows:

Article	Rank under the IRDASRBA	Points
1. <i>Is the Suspension of a Registration in the Commercial Register of Commencement of Enforcement on a Commercial Enterprise or a Company Share Charged under a Special Charge Admissible?</i> <i>Commercial Law Journal</i> , issue 3/2015, pp. 25-44	Article published in a no impact-factor journal with peer reviewing = Г7	10 pts.
2. <i>Historical Development of the Charge on Company Enterprise</i> <i>Commercial Law Journal</i> , issue 4/2017, pp. 51-72	Article published in a no impact-factor journal with peer	10 pts.

	reviewing = Γ7	
3. <i>Recent Amendments in the Regime of the Enterprise Charge Under Bulgarian Law</i> , in: <i>Current Issues in Law and Beyond on EU Level</i> , edited by: Alex Ember, Ina Vishograska, published by: St. Kliment Ohridski University Press, 2018, pp. 21-32	The book is not on the National Reference List	0 pts.
4. <i>On Some Challenges Regarding Subsequent Charge Over Commercial Enterprise</i> <i>Commercial Law Journal</i> , issue 3/2018, pp. 83–99	Article published in a no impact-factor journal with peer reviewing = Γ7	10 pts.
5. <i>Means of Enforcement on Charged Commercial Enterprise under the Special Charges Act</i> <i>Commercial Law Journal</i> , issue 2/2019, pp. 83-101	Article published in a no impact-factor journal with peer reviewing = Γ7	10 pts.
Total		40 pts.

Thus, the doctoral candidate meets the scientometric requirements to receive a doctoral degree, even before his other published articles and academic reports falling outside the field of his dissertation are considered.

IX. The above-listed recommendations for the dissertation are minor and in no way diminish its importance. It meets all the requirements of Art. 5, Para 3 DASRBA: it contains academic findings which are original contribution to the field and shows that the candidate has extensive theoretical knowledge in the field of commercial law as well as capacity for independent academic research. Therefore, I am confident in my proposal to the Academic Committee to approve the candidate's dissertation and send a proposal to the chairperson of the Faculty Council of the Faculty of Law at the Sofia University St. Kliment Ohridski to award Georgi Valentinov Georgiev the educational and academic degree "Doctor".

Sofia, 19 October 2019

Angel Kalaydzhiev: